

În această lună, în ziua a șaisprezecea, pomenirea Sfinților Martiri Brâncoveni: Voievodul Constantin Brâncoveanu al Țării Românești, fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache, care au mărturisit împreună la Constantinopol în anul 1714 și prin sabie s-au săvârșit.

Acest binecredincios și iubitor de Hristos domnitor al Țării Românești, Constantin Brâncoveanu, s-a născut la anul 1654 din părinți de seamă, după tată fiind din neamul domnitorului Matei Basarab (1632-1654), iar după mamă fiind nepot de soră al domnitorului Șerban Cantacuzino (1678-1688), în vremea căruia, la anul 1688, s-a tipărit pentru întâia oară, în întregime, Sfânta Scriptură în limba română. Rămas orfan de tată încă din pruncie, tânărul Constantin a fost crescut de către unchiul său, stolnicul Constantin Cantacuzino (+1716), un foarte învățat boier al vremii sale. Acesta s-a îngrijit să-i pună dascăli înțelepți, spre a primi învățătură aleasă. Pentru iscusința și înțelepciunea sa, Constantin a primit înalte dregătorii, bucurându-se de multă cinstire încă din tinerețe.

După moartea domnitorului Șerban Cantacuzino, în 29 octombrie 1688, la stăruințele tuturor boierilor și dregătorilor țării, vrednicul Constantin Brâncoveanu a primit scaunul de domn al Țării Românești, fiind uns de către mitropolitul Teodosie (+1708). Împodobit de Dumnezeu cu daruri alese, el a cârmuit țara cu multă pricepere, dar și cu înțelepciune și răbdare creștinească.

Luându-L în ajutor pe Hristos, Împăratul veacurilor, și având pildă pe vrednicii săi înaintași, Constantin Vodă își începu domnia punând temelia celei mai mari mănăstiri ctitorite de el, cea de la Hurezi, unde și-a pregătit și loc de veșnică odihnă. Multe altele sunt bisericile și mănăstirile ridicate sau înzestrate de milostivul și evlaviosul domnitor pe tot cuprinsul Țării Românești.

Însă dărnicia și purtarea de grijă ale evlaviosului voievod Constantin Brâncoveanu nu s-au oprit la hotarele Țării Românești, ci s-au întins și la frații români din Moldova și din Transilvania. De asemenea, vrednice de pomenit sunt și multele ajutoare trimise

dreptcredincioșilor creștini aflați în suferință în ținuturile siriene, caucaziene și arabe, precum și la toate Locurile Sfinte ale Răsăritului.

În anul 1714, însă, tocmai în Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului, a trimis sultanul Ahmed al III-lea (1703-1730) mulțime de ostași care l-au luat pe Conaștin Vodă împreună cu fiii săi și l-au dus la Înalta Poartă Otomană din Constantinopol (azi Istanbul). Atunci jale mare i-a cuprins pe toți locuitorii țării. La Constantinopol, domnitorul creștin și fiul său cel mare au fost înțemnițați și chinuiți cumplit de către otomani vreme de patru luni, fiind supuși la nenumărate suferințe în închisoarea Șapte Turnuri (Edicule) din Istanbul, fiind învinuit că nu era cu totul supus sultanului. Pentru a nu fi pedepsit cu moartea, el trebuia să se lepede de credința creștină, dar n-a voit să se despartă de Hristos.

Astfel, după aproape 25 de ani de strălucită domnie, a venit ceasul ca marele domnitor creștin Constantin Brâncoveanu să-și încununeze fruntea, el și cei patru fii ai săi, precum și sfetnicul său, Ianache, cu cinstita cunună a muceniei pentru credința ortodoxă, pe care toți au mărturisit-o până la moarte. În ziua Praznicului Adormirii Maicii Domnului, 15 august 1714, când dreptcredinciosul Voievod Constantin Brâncoveanu împlinea vârsta de 60 de ani, a primit sfârșitul mucenicesc prin sabie împreună cu fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și cu ginerele său, sfetnicul Ianache, în cetatea Sfântului Constantin cel Mare. Trupurile Martirilor Brâncoveni au fost aruncate de turcii otomani în mare, de unde au fost scoase de către unii creștini milostivi, care le-au îngropat cu evlavie, în taină, nu departe de Constantinopol, în insula Halki, la Mănăstirea Maicii Domnului.

Mai târziu, moaștele Sfântului Voievod Martir au fost aduse în Țară, la anul 1720, de către doamna Maria, soția sa, și așezate în biserica Sfântul Gheorghe Nou din București, ctitoria Voievodului.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ziua de 19 iunie 1992 a trecut în rândul Sfinților din calendar pe Sfinții martiri Brâncoveni: Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache, având zi de prăznuire data de 16 august a fiecărui an.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin!